

Шеф. Па на улицѣ-тѣ ли да ѣ оставишь?

Крыч. що мя не грыжа? Мигаръ съмь направилъ азъ таѣ кѣщѣ за болницѣ на слѣпы бабичкы?

Шеф. (разсърденъ) Човѣче! влачи ся отъ тукъ! азъ до катъ живѣѣ въ таѣ кѣщѣ, до тогава съмь и Господаръ на неѣ.

Крыч. Добра работа! Малко ли господарува въ неѣ? я вижъ го я! азъ да ся извлачамъ отъ тукъ — Е, мой господине! хора-та само тогава така говорѣтъ, кога-то имъ сѣ пары-тѣ въ кесія-тѣ. Богати-тѣ хора могѣтъ да гѣлчатъ, а нѣй да тѣрпимъ до катъ имъ прѣмине гнѣвъ-тѣ, защо-то тѣ имѣтъ пары, а безъ пары и най голѣмый-тѣ бей може да си дига чукове-тѣ, разбрахтели мя, Господине? (отиде).

Х. ЯВЛЕНІЕ.

Стефанъ (самъ).

Добрѣ тя разбрахъ. Жена ми и дѣте-то ми съ просешкѣ тоягѣ въ рѣкѣ — Майка ми на улицѣ-тѣ — а азъ въ темницѣ-тѣ. Ахъ! Павлаки! Павлаки! — Ты, кой-то изпояде хорекы-тѣ пары и съ свое-волний-тѣ ти муфлузлукъ и мене увѣче въ бѣдѣ, дойдѣ да видишь сега що страда една невинна фами-лія. Азъ още никого не съмь клѣлъ въ живота си, но тебе — Павлаки — щѣ клѣѣ до катъ си живѣ по-бѣдѣ. Ахъ! Проклѣтъ! Проклѣтъ! и триклѣтъ да си!

ХІ. ЯВЛЕНІЕ.

Еврейѣ и Стефанъ.

Евр. Добро футро Господинъ!

Шеф. Далъ ми Господъ добро Базирганъ.